

skrænkende Bestemmelser ved Lov til at forebygge en mulig Vilkaarlighed. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte af den ærede Rigsdagsmænd for Afsens (Fallefen) angaaende Mølleieernes Andragende, skal jeg, da der ikke foreligger noget bestemt Indstillingspunkt, heller ikke gaae ind paa selve Sagen; men forsaavidt han ankede over, at Udvalget ikke har villet henvide Andragendet til Ministeriet, fordi det ikke tidligere har været indgivet til det, skal jeg bemærke, at netop jo vigtigere Sagen er, desto mere maa Udvalget ønske at komme i Besiddelse af alle de Oplysninger, det kunde faae, og som navnlig kunde erholdes, naar en Sag har været behandlet i Ministeriet, og det, at tilbagebetale Statter, der ere opkrævede i Løbet af 10 Aar, er en saa vigtig Sag og medfører saa mange Vanskeligheder, da de vedkommende Møller i den Tid kunne have stiftet flere mangfoldige Gange, at det er Noget, Rigsdagen ikke for let maa gaae til at henvide til Ministeriet.

Med Hensyn til de to endnu ikke omtalte Indstillingspunkter, da angaae de, som jeg allerede har nævnt, et Andragende fra Baron Constant Dirckinck-Holmfeld, en pensioneret lauenborgsk Amtmand, som for nogle Aar siden kjøbte sig Eiendommen Maglekilde i Roeskilde, hvor han har været bosat indtil den 14de Mai 1861, da han flyttede fra Byen som en Følge af nogle Optøier og en Udelæggelse af hans Hellig, der havde fundet Sted Aftenen i Forveien. Denne Mand har i en Række af Aar udgivet en heel Deel Smaa skrifter, hvori han i filosofiske Følger fører Ordet for en temmelig yderligt gaaende Reaktion og udtaler sin dybe Foragt for hele den offentlige Tilstand, der har udviklet sig her i Landet siden 1848. Han finder deri Vidnesbyrd om det danske Folks stigende moralske og fysiske Fordærvelse, og han bruger de meest nærgaaende Udtryk, ikke blot imod Regjeringen og enkelte Partier, men imod hele det danske Folk, ja selv Hans Majestæts Person og personlige Forhold har han paa en usømmelig Maade draget ind under sine Angreb. Men ihvor megen Skarme han end kan have fremkaldt hos de Faa, der have læst hans Skrifter, og hos de Mange, der paa anden eller tredje Haand ere blevne bekendte med Stykker

af dem, eller i alt Fald have dannet sig en Mening om hans politiske Virksomhed, saa staaer han dog, saalænge han lever her i Landet, under Landets Love, og naar han derfor klager over, at han ikke har fundet den Beskyttelse, som disse burde yde ham, kan Rigsdagen ikke unddrage sig for at underkaste Klagen en alvorlig og rolig Prøvelse. Det maa nu for det Første synes underligt, at Medlemmer af et Folk, der, saaledes som det danske, efter hans eget Vidnesbyrd, er godmodigt og vanskeligt bringes til selv at handle, kunde komme saa vidt, som det skeete i de Dage; men det kan forklæres derved, at han, hvad enkelte Vidner i Forhørene have udsagt, var personligen meget ilde lidt i Roeskilde, og i Særdeleshed ved sin politiske Virksomhed. Den var vel ikke kjendt af Mange af dem, der deeltog i Opløbet, men usorgfagte Ytringer i kjøbenhavnste Blade angaaende den Maade, hvorpaa den burde lønnes, vare blevne optagne, eller havde fundet Gjengang i Byens Avis, og navnlig synes et Følgeblad til „Folkets Røst“ af 11te Mai i de omtalte Dage at have spillet en vis Rolle. I dette Følgeblad var afbildet en Skamstøtte for Baronien med ophidsende Indskrift og Opfordring til at reise ham en saadan enten i Maglekilde eller paa Ulfeldts Plads. Denne Afbildning gif omkring mellem Folk paa offentlige Steder og var opslaaet paa offentlige Pladser i Byen, og da Markedsdagene netop indtraf den 13de og 14de, i hvilken Anledning en Mængde Mennesker strømmede til, blev Stemningen mere og mere ophidsset, saa man den 13de almindelig kunde høre Folk udtale, at der om Aftenen Kl. 10 skulde være Spektakler ved Maglekilde. Ja, man hørte endog, efter et enkelt Vidnes Udsagn, at Baronens Liv selv var truet. Disse Ytringer kom ogsaa til Baronens Kundskab, og Kl. 6 om Eftermiddagen paastaer han, at han henvendte sig til Politimesteren, for at bede ham, at han med den fornødne Styrke vilde afværge de Optøier, man kunde befrygte Kl. 10. Han traf ikke Politimesteren hjemme, men derimod hans Fuldmægtig, der lovede at yde al den Hjælp, han var istand til. Kl. 6 1/2 indfandt Baronien, efter sit eget Angivende, sig atter hos Politimesteren, som han endnu